

Jan De Wilde, Fanfare Van Honger En Dorst

We liepen in Gent rond, we waren met zessen
We kwamen van nergens, gingen nergens naartoe
Vanaf de terrassen, in de koffiehuisen
Bekeken we de mensen en hun drukke gedoe

We liepen met ons hoofd in de wolken
En werden dan wakker met honger en dorst
En iedereen riep 'kijk daar loopt de fanfare';
De fanfare van honger en dorst

We hadden geen geld om eten te kopen
Maar we wisten vor alles het beste adres
Mosselen bij Leentje en frieten bij Helga
En Annie bewaarde voor ons wel een fles

En iedere nacht, nog net voor het slapen
De laatste vijf frank in Eddies jukebox
"A hards rain's gonna fall", we zongen 't allemaal samen
Met de fanfare van honger en dorst
De fanfare van honger en dorst

En kwam er een vrouw die n van ons meenam
Dan namen we afscheid en zegden vaarwel
De fanfare trok verder met minder leden
De toon in mineur, we begrepen dat wel

Maar er was nooit een vrouw die mooier kon zingen
Dan onze fanfare van honger en dorst
En het duurde nooit lang of we waren weer samen
Met de fanfare van honger en dorst
De fanfare van honger en dorst

Wie van ons had ooit durven denken
Dat iedereen van ons voorgoed weg zou gaan
We hebben dan zelf de fanfare ontbonden
We hebben als iedereen de prijs zwaar betaald

De prijs voor de vrijheid in ruil voor wat centen
Een baan bij de bank, een auto, een kind
Maar ergens in de stad zingt een nieuwe fanfare
Een nieuwe fanfare van honger en dorst
Een nieuwe fanfare van honger en dorst